

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118212666
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4118212666.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudcov JUDr. Lenky Halmešovej a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, E., zastúpená JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovaným: 1.) F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, E., zastúpená Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Farská 25, Nitra, IČO: 36 856 282, 2.) H. I. I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. K. L. XXX/XX, E., zastúpený Advokátska kancelária KOTRUSZ - BENČÍK, s.r.o., so sídlom Štefánikova 57, Nitra, IČO: 47 237 252, o určenie, že dary sú predmetom započítania do dedičstva po poručiteľovi, na odvolanie žalovanej v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11.11.2021 č.k. 18C/123/2018-488, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia, že poručiteľ M. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXX, naposledy bytom sv. N. XXX/XX, E.- O., za svojho života poskytol dcére F. G., P. M., nar. X.X.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom E., G. XXX/X, peňažný dar vo výške 12.447,72 eura, na kúpu rodinného domu v Nitre a peňažný dar vo výške 3.319,39 eura a tieto dary sú predmetom započítania do dedičstva po poručiteľovi, p o t v –
r d z u j e .

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho aj dovolacieho konania v rozsahu 48 %.

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že poručiteľ M. M., nar. XX.XX.XXXX, O.. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXX, naposledy bytom Q. N. XXX/XX, XXX XX E. - O., za svojho života poskytol dcére F. G., P. M., nar. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom E., G. XXX/X peňažný dar vo výške 24.895,44 eura na kúpu domu v E., peňažný dar vo výške 6.638,78 eura a tieto dary sú predmetom započítania do dedičstva po poručiteľovi. Vo zvyšku žalobu zamietol. Tiež zamietol návrh na prerušenie konania. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po M. M., (nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX), prebieha dedičské konanie, vedené na Notárskom úrade JUDr. Aleny Motyčkovej, notárky pod sp. zn. 13D/132/2017. Počas života poručiteľa došlo k darovaniu v prospech žalovanej v 1. rade, na ktoré žalobkyňa poukázala v rámci dedičského konania. Predmetom žaloby žalobkyne je určenie, že poručiteľ za svojho života poskytol dcére F. G. peňažné dary vo výške 24.895,44 eura na kúpu domu v E., na letnú dovolenku vo výške 597,49 eura a peňažný dar vo výške 13.277,- eur, poskytnutý v rokoch 2002 až 2004 a osobné motorové vozidlo P. J. EČ: E. XXXXX vo výške 2.721,- eur a detoxikačnú vaničku vo výške 986,- eur a tieto dary sú predmetom započítania do dedičstva po poručiteľovi. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 137 písm. c) a d) CSP a ustanovením § 460, § 484 OZ a § 473 ods. 2 OZ. V prvom rade sa zaoberal tým, či je daný naliehavý právny záujem na

danej žalobe a mal naliehavý právny záujem za preukázaný, a to s poukazom na uznesenie vydané notárkou JUDr. Alenou Motyčkovou v konaní 13D/132/2017, ktorá odkázala strany sporu na civilné konanie s uplatnením si nárokov. Teda žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, či došlo k darovaniu, resp. poskytnutiu finančných prostriedkov, pretože táto skutočnosť ovplyvní hodnotu zákonného dedičského podielu. Žalovaná v 1. rade namietala, že dary a finančné prostriedky, jej mali byť poskytnuté za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, poručiteľa a jeho manželky. Žalobkyňa si v rámci dedičského podielu po matke neuplatňovala žiadny nárok titulom započítania na podiel žalovanej v 1. rade, a preto mal za to, že žalobkyňa si môže uplatňovať to, čo bolo za života poručiteľa darované žalovanej v 1. rade. Ak boli žalovanej v 1. rade poskytnuté za života poručiteľa prostriedky, ktoré pochádzali z BSM, nemá táto skutočnosť žiadny vplyv na uplatnený nárok v rámci tohto konania, a to ani v súvislosti s tým, že žalobkyňa si v rámci dedičského konania po svojej matke, tento nárok neuplatnila. Zo strany žalobkyne bola predložená zvuková nahrávka zo dňa 06.09.2017 a zo strany žalovanej v 1. rade bol tento dôkaz namietaný ako nezákonný. Základným kritériom, ktorý má viesť k rozhodnutiu o použiteľnosti či nepoužiteľnosti záznamu rozhovoru, zaznamenaného súkromnou osobou, bez vedomia nahrávanej osoby ako dôkaz v príslušnom konaní, je pomer chránených práv a záujmov, ktoré sa v tejto súkromnej sfére stretávajú, a kde sa štát stáva arbitrom rozhodujúcim o tom, ktorý z týchto záujmov bude v danom konkrétnom strete prevažujúcim, pričom hodnotenie použiteľnosti či nepoužiteľnosti takto zadovážených informácií sa bude vykonávať podľa procesných noriem, ktoré však len vymedzujú pravidlá pre to, ako zistiť náležitým spôsobom skutkový stav a nájsť "materiálne" právo, teda rozhodnúť o vlastnom predmete sporu. Ak sa súd ocitne v pozícii, že strana sporu predloží nezákonný dôkaz, nemôže ho automaticky stroho odmietnuť, ale musí v zmysle čl. 3 a čl. 16 CSP pristúpiť k tzv. testu proporcionality. Test proporcionality je trojstupňový a zahŕňa posúdenie vhodnosti, potrebnosti a primeranosti zásahu do práv protistrany. Súd mal za to, že žalobkyňa, ktorá takúto nahrávku vyhotovila, nemala k dispozícii iné prostriedky, či dôkazy, ktoré mohla použiť na miesto nahrávky, keď napríklad navrhnutý svedok F. Q. zomrel. Zohľadnil i tú skutočnosť za akých okolností bola nahrávka vykonaná, keď predmetom nahrávky nebola súkromná konverzácia, ale úkon súdneho komisára a prihliadol na vzťahy medzi stranami sporu a v neposlednom rade i na spravodlivý proces. Pri rozhodovaní prihliadol na zvukovú nahrávku, a to pri rozhodovaní o započítaní do dedičstva peňažného daru vo výške 24.895,43 eura (750.000,- Sk), ktorú sumu mala žalovaná v 1. rade obdržať od poručiteľa na kúpu nehnuteľnosti, ako i peňažný dar vo výške 6.638,78 eura, ktoré finančné prostriedky boli poskytnuté na rekonštrukciu a nadstavbu nehnuteľnosti nebohým poručiteľom. Vo zvukovej nahrávke zo dňa 06.09.2017 boli potvrdené skutočnosti, že žalovaná v 1. rade dostala od rodičov finančný dar na kúpu domu a taktiež finančné prostriedky na rekonštrukciu – nadstavbu nehnuteľnosti vo výške 200.000,- Sk. Súd vyhodnotil, že nie je splnená definícia obvyklého darovania, a preto určil, že tieto peňažné dary sú predmetom započítania do dedičstva po poručiteľovi a vo zvyšku žalobu ako nepreukázanú zamietol. Žalobkyňa žiadala započítať dar vo výške 597,49 eura na letnú dovolenku, pričom mal za to, že žalobkyňa nad všetky pochybnosti nepreukázala svoje tvrdenia, pričom pri rozhodovaní prihliadol na čestné vyhlásenie I. P. M., ktorá potvrdila, že žalovaná v 1. rade vybrala z účtu sumu na dovolenku. Čo sa týka osobného motorového vozidla P. J., mal za preukázané, že A. F. G. zaplatil poručiteľovi sumu 60.000,-Sk, a preto zo strany poručiteľa nešlo o dar. Žalobkyňa žiadala započítať aj detoxikačnú vaničku. Tiež mal za to, že nejde o dar. Táto vanička bola zakúpená manželom žalovanej v 1. rade, ktorý vypovedal ako svedok a uviedol, že kúpil vaničku ako dar svojej manželke k narodeninám. Preto i v tejto časti žalobu zamietol. Právny zástupca žalovanej v 1. rade žiadal, aby súd konanie prerušil do skončenia konania ČVS-ORP-376/NR-2021. Poukázal na ust. § 164 CSP a návrh na prerušenie konania zamietol, nakoľko mal za to, že rozhodnutie v tejto veci nemôže význam pre rozhodnutie, a to predovšetkým s poukazom na vykonané dokazovanie vo danej veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná v 1. rade a domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že žalobu podáva v časti, týkajúcej sa určenia, že peňažný dar vo výške 24.895,44 eura na kúpu domu a peňažný dar vo výške 6.638,78 eura sú predmetom započítania do dedičstva po poručiteľovi, v časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu na prerušenie konania a v časti vo výroku o trovách konania. Ako dôvod odvolania uviedla ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) a g) CSP. Ako vyplýva z napadnutého rozsudku, rozhodujúcou skutočnosťou pre to, aby súd vyhovel prvej časti výroku, bolo pripustenie dôkazu, nezákonne vyhotovenej nahrávky, ktorú konajúca sudkyňa vyhodnotila v rámci tzv. testu proporcionality, ako dôkaz, ktorý v konaní pripustila. Súd vyhodnotil, že žalobkyňa, ktorá nahrávku vyhotovila, nemala k dispozícii iné prostriedky, či dôkazy. V spise sa však nachádza čestné vyhlásenie F. Q., ako aj I. C. a A. C., pričom porovnaním týchto čestných vyhlásení je na prvý pohľad

zrejme, že ide o koordinované vyhlásenie, ktoré bolo účelovo vypracované, v prospech žalobkyne. Pokiaľ ide o samotnú nahrávku zo dňa 6.9.2017, namietala jej autentičnosť, pretože ide o výrazný rozdiel medzi nahrávkou a obsahom zápisnice z pojednávania zo dňa 6.9.2017. Súd sa vo svojom odôvodnení vôbec nevyporiadal v rámci testu proporcionality s tým, že postup žalobkyne je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje tiež za nepreskúmateľný. Ďalej namietala, že ak by aj boli poskytnuté nejaké dary, tak tieto dary boli predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a preto nie je možné hodnotu prípadného daru automaticky započítať v rámci dedičstva po poručiťovi M. M.. Považovala za potrebné upozorniť, že v rámci dedičského konania po nebohej matke R. M., žiadne dary mimo obvyklého darovania neboli predmetom konania, a ani s touto otázkou sa súd vo svojom rozsudku nijakým spôsobom nevyporiadal. Ako vyplýva z výroku súdu, nielenže určil, že poručiťel poskytol dcére F. dary, ale zároveň určil, že tieto dary sú predmetom započítania do dedičstva po poručiťovi. Podľa jej názoru, súd takýmto rozhodnutím vstúpil do spôsobilosti zápočtu daru do výlučnej právomoci súdneho komisára, a preto takto formulovaný rozsudok je vydaný v rozpore so zákonom, nakoľko súd nemá právo rozhodovať o tom, čo bude predmetom započítania do dedičstva po poručiťovi, táto právomoc prináleží výlučne konajúcemu súdnemu komisárovi. Súd môže rozhodnúť len o tom, aké dary a v akej výške poskytol poručiťel za života mimo obvyklého darovania a komu. Tiež žiadala súd, aby konanie prerušil do ukončenia trestného konania, vedeného na Obvodnom oddelení PZ Nitra a je toho názoru, že súd nesprávne vyhodnotil túto situáciu, pretože v prípade, ak by orgány činné v trestnom konaní a následne po tom súd vyhodnotil i konanie žalobkyne ako spáchanie trestného činu, musel by súd v rámci testu proporcionality k tejto situácii prihliadnuť a súd by na dôkaz, ktorý bol vyhodnotený na základe spáchania trestného činu nemohol prihliadať a takýto dôkaz by nemohol pripustiť, čo by v konečnom dôsledku malo za následok zamietnutie žaloby v plnom rozsahu.

3.K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť. K bodu 1. odvolania žalovanej uviedla, že v podstate len konštatovala, že súd pripustil ako dôkaz zvukovú nahrávku z dedičského pojednávania a konštatuje, že ide o rozhodujúci dôkaz, ktorý zmenil celú skutkovú situáciu v danom konaní. Sú to však len domnienky žalovanej v 1. rade, ktoré nemajú žiadny reálny zákaz, a preto nie je dôvod hodnotiť, ako by dopadlo konanie, ak by do konania nebol predložený iný dôkaz, ako predloženie zvukovej nahrávky. Príde jej zvláštne porovnávať čestné prehlásenie aj F. Q. a I. C., pričom len konštatuje uvedený stav, avšak tieto tvrdenia nedáva do kontextu, v čom by táto skutočnosť mala napĺňať niektorý z odvolacích dôvodov, uplatnených žalovanou v 1. rade. Uvedení svedkovia podali pravdivé svedectvo o všetkých skutočnostiach a daroch, poskytnutých žalovanej v 1. rade za života rodičov a vedia to takisto potvrdiť viacerí najbližší rodinní príbuzní a známi. Zvukovú nahrávku vyhotovila prostredníctvom svojho mobilného telefónu, pretože na dedičské konanie dňa 6.9.2017 šla sama, bez právneho zástupcu, a keďže mala predtým zlé skúsenosti so žalovanou v 1. rade, spravila si nahrávku pre seba. Žalovaná na zvukovej nahrávke jednoznačne sa vyjadrila, že sumu 200.000,- Sk dostala od svojich rodičov, titulom daru. Je preto toho názoru, že súd správne posúdil ňou uplatnený nárok a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Čo sa týka námietky, že finančné prostriedky boli poskytnuté z BSM, súd sa s problematikou BSM vyporiadal bode 25. rozsudku a vyporiadal sa s ňou po právnej stránke správne. Argumentáciu, uvedenú v bode 7. odvolania, ponechala na zváženie odvolacieho súdu, pretože práve súdny komisár prerušil súdne konanie a odporučil zúčastnených dedičov na podanie žaloby na súd, kvôli sporným darom. Mala ďalej za to, že akékoľvek prerušovanie prvostupňového konania v dôsledku prebiehajúceho trestného konania, by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti.

4.K odvolaniu žalovanej v 1. rade sa vyjadril žalovaný v 2. rade, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to vyjadreniami, čestnými prehláseniami, príjmovým pokladničným dokladom, kolaudačným rozhodnutím, ako aj ďalšími dôkazmi, uvedenými v bode 11. odôvodnenia rozsudku. Žalovaná v 1. rade spochybňovala prípustnosť dôkazu, a to zvukovej nahrávky, vykonanej dňa 6.9.2017 v rámci dedičského konania, pričom v otázke prípustnosti dôkazu sa stotožňuje s tvrdením žalobkyne, ktorá poukázala na ust. § 34 CMP. V rámci dedičského konania sa neuplatní žiadne ustanovenie, ktoré by vyhotovenie zvukového záznamu podmieňovalo uskutočnením akéhokoľvek úkonu vo forme predchádzajúceho upovedomenia o zámere vyhotoviť zvukový záznam. Predmetom vyhotovenej nahrávky nebola súkromná konverzácia, ale úkon súdneho komisára – pojednávanie pred notárom, pri ktorom boli sporové strany oprávnené účastné. Súd postupoval správne, keď predložený dôkaz v zmysle ustanovením článku 3 a 16, podrobil testu proporcionality a stotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že právo na ochranu subjektu je v danej veci pororčne slabšie oproti ústavnému právu, ktorého porušenie sa má takto získaným dôkazným prostriedkom preukázať. Rozsah vykonaného dokazovania považuje za

dostatočný a je toho názoru, že obsah nahrávky, spolu s informáciami získanými výsluchmi svedkov preukázali tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovanej bol poskytnutý peňažný dar na kúpu domu, ako aj peňažný dar na jeho rekonštrukciu, na základe čoho, tieto majú byť predmetom započítania do dedičstva po poručiteľovi.

5.K vyjadreniu žalovaného v 2. rade sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že je zrejmé, že tento sa stotožňuje so znením rozsudku súdu prvej inštancie, a preto nie je potrebné sa bližšie zaoberať z jej strany s týmto vyjadrením, nakoľko by len opakovala argumenty, uvedené vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej v 1. rade.

6.Dňa 20.9.2022, žalovaná v 1. rade zaslala odvolaciemu súdu doplnenie odvolania, v ktorom uviedla, že v dedičskej veci po poručiteľovi M. M., bolo vydané uznesenie, na základe ktorého bola notárka JUDr. Alena Motyčková ako súdna komisárka z konania a rozhodovania tejto dedičskej veci vylúčená. V uvedenom uznesení súd konštatoval, že nezákonné konanie dedičky A. B. C., dôvodne narušilo dôveru s notárom ako súdnym komisárom a dedičkou. Z uvedeného je zrejmé, že súd v predmetnej veci konštatoval postup dedičky ako nezákonný. Vzhľadom k tomu, že ide vo veci 13D 132/2017 o právoplatné uznesenie, a takýto záver je odlišný od záveru, ktorý urobil súd prvej inštancie, je žalovaná v 1. rade toho názoru, že právoplatný právny názor súdu, by mal krajský súd rešpektovať a návrhu odvolateľky v plnom rozsahu vyhovieť.

7.Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 30.3.2023 sp. zn. 6Co/23/2022 zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že určil, že poručiteľ M. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom E., Q. N. XX, E., za svojho života poskytol dcére F. G., P. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E., G. X, peňažný dar vo výške 12.447,72 eura na kúpu rodinného domu v Nitre a peňažný dar vo výške 3.319,39 eura, ktoré sú predmetom započítania do dedičstva po poručiteľovi, vo zvyšku žalobu zamietol. Napadnutý výrok, týkajúci sa zamietnutia návrhu na prerušenie konania potvrdil a žiadnej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd v tejto otázke poukázal na to, že predmetom započítania na dedičský podiel je to, čo dedič dostal bezodplatne od poručiteľa za jeho života, nad rámec obvyklého darovania, t. j. napríklad mimo rámca príležitostných darov. Odvolací súd uviedol, že započítanie na dedičský podiel sa vzťahuje iba na dar, ktorý poskytol darca na úkor svojho majetku. Ak dary poskytli poručiteľ a jeho pozostalý manžel z BSM, má sa za to, že ide o dar dvoch darcov, pričom predmetom zápočtu je iba tá časť daru, ktorá pripadá na poručiteľa. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a určil, že poručiteľ poskytol svojej dcére (žalovanej v 1. rade) za svojho života finančné prostriedky, ktoré sú predmetom započítania len v takej časti, ktorá v rámci BSM pripadá na poručiteľa.

8.Proti uvedenému rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby podala dovolania žalobkyňa, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ust. § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolateľka nesúhlasila s argumentáciou odvolacieho súdu, že ak dary poskytli poručiteľ a jeho pozostalý manžel, pričom darované veci pochádzali z BSM, tak by išlo o dar dvoch darcov. Stav, kedy vec patrí do BSM, je vyjadrený jediným podielom, ktorý patrí obom manželom. Nie je preto možné uvažovať o dvoch darcoch, ale kvázi jednom darcovi, i keď ide o dve osoby. Poukázala na to, že v tomto prípade došlo k darovaniu za trvania manželstva poručiteľa a R. M., čo znamená, že k darovaniu došlo počas trvania BSM. Dar dostala žalovaná v 1. rade od oboch rodičov, pričom toto darovanie bolo nedeliteľné zo strany darcov.

9.Na základe podaného dovolania Najvyšší súd SR (ďalej len „dovolací súd“), uznesením zo dňa 30.7.2025 sp. zn. 8Cdo/16/2024, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.3.2023 sp. zn. 6Co/23/2022 v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval, že z okolností preskúmvanej veci je nepochybné, že žalovaná nadobudla za života rodičov – poručiteľov R. M. a M. M., peňažné dary, presahujúce rámec obvyklého darovania v rozsahu na nezapočítanú sumu vo výške 12.447,72 eura a v sume 3.319,39 eura odvolacím súdom. V dedičskom konaní po neb. R. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom E., Q. N. XXX/XX, vedenom na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 32D/233/2015, Dnot/74/2015, dedičia M. M., F. G., H., I. I., H. a A. B. C., uzavreli dohodu o vyporiadaní dedičstva po poručiteľke, podľa ktorej majetok poručiteľky v celkovej čistej hodnote dedičstva vo výške 76.521,42 eura nadobudol v celosti M. M. – manžel poručiteľky, voči ustupujúcim dedičom bezodplatne, a to Osvedčením o dedičstve sp. zn. 32D/233/2015, Dnot/74/2015 z 2.júna 2015 s právoplatnosťou dňom 2.6.2015. Zamietnutie žaloby v prevyšujúcom rozsahu odvolací súd odôvodnil tým, že započítanie sa vzťahuje iba na dar, ktorý poskytol darca na úkor svojho majetku. Ak dary poskytli poručiteľ a jeho pozostalý manžel z BSM, má sa za to, že ide o dar dvoch darcov, pričom predmetom zápočtu môže byť iba tá časť daru, ktorá pripadá na poručiteľa. Keďže darované finančné prostriedky patrili do BSM a neboli uplatnené po smrti matky, logicky si v tomto konaní môže žalobkyňa uplatniť iba 50 %. Z toho dôvodu v prevyšujúcej časti na započítané sumy vo výške 12.447,72 eura a 3.319,39 eura, odvolací súd žalobu zamietol.

10.S týmto právnym záverom sa dovolací súd nestotožnil. Vychádzajúc z rozhodných skutkových okolností, ktorými súd darovanie spoločnej veci, patriacej do BSM za života poručiteľov žalovanej v 1. rade, teda zo spoločného majetku, patriaceho do BSM, ktorého rozsah podielu spoločnej veci nie je kvantitatívne určený, sa žalobkyňa právom domáhala započítania poskytnutých peňažných darov v celom rozsahu. Za spoločnú vec manželov sa považuje iba vec, ktorá im prináleží do bezpodielového spoluvlastníctva. V zmysle § 145 ods. 2 OZ, obidvaja manželia sú oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne, len z právnych úkonov, týkajúcich sa ich spoločnej veci (rozsudok NS SR z 27.10.1993 sp. zn. 3Cdo/113/93, R/71/1994). Zo skutkových okolností danej veci totiž nevyplýva, že by poskytnuté peňažné dary boli vylúčené z majetku patriaceho do BSM, ani že by darcovia boli vlastníkami poskytnutých darov ako podieloví spoluvlastníci. Za situácie, keď v dedičskom konaní po neb. R. M. došlo k vyporiadaniu dedičstva dohodou v zmysle § 482 OZ tak, že majetok poručiťky v celom rozsahu nadobudol M. M. voči ustupujúcim dedičom bezodkladne, neprichádzalo do úvahy započítanie na dedičské podiely v zmysle § 483 v spojení s § 484 OZ. Právo neobdarovaného dediča, uplatniť si započítanie, preto musí byť zachované v rámci dedičského konania po druhom rodičov – darcovi. Predmetom započítania v rámci dedičského konania po druhom z poručiteľov (rodičov), preto nie je iba tá časť daru, pripadajúca na toho poručiťka, ale dar poskytnutý obdarovanému z majetku patriaceho do BSM v celkovej hodnote. Preto dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie v napadnutom výroku a v súvisiacich výrokoch o trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP), a preto v ďalšom konaní bude úlohou odvolacieho súdu opätovne prejednať a rozhodnúť o podanom odvolaní žalovanej v 1. rade, vysloveným právnym názorom, vyplývajúcim z tohto uznesenia, bodom 19. je odvolací súd viazaný (§ 455 CSP).

11.Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých častiach, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v jeho určujúcom výroku, v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

12.V preskúmanom prípade súd prvej inštancie určil, že poručiť M. M., za svojho života poskytol svojej dcére F. G. peňažný dar vo výške 24.895,44 eura na kúpu domu a peňažný dar vo výške 6.638,78 eura a tieto dary sú predmetom započítania do dedičstva po poručiťovi. Vo zvyšku žalobu zamietol a zamietol taktiež návrh na prerušenie konania a rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Rozsudok súdu prvej inštancie bol napadnutý len v určujúcej časti, v časti návrhu na zamietnutie návrhu na prerušenie konania a trovách konania. Predmetom odvolacieho konania bola len táto časť rozsudku súdu prvej inštancie a rozsudok vo zvyšnej časti, kde bola žaloba zamietnutá, v dôsledku absencie odvolania, nadobudol právoplatnosť. Odvolací súd vo svojom prvom rozhodnutí, a to rozsudkom zo dňa 11.11.2021 č. k. 6Co/23/2022-636 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i o návrhu na prerušenie konania. V tejto časti dovolanie podané nebolo a dovolací súd zrušil vyššie uvedený rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby a v súvisiacom výroku o trovách konania. Rozsudok súdu prvej inštancie preto v zamietajúcej časti návrhu na prerušenie konania nadobudol právoplatnosť. Po zrušení rozsudku odvolacieho súdu tak zostala len zamietajúca časť a súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže odvolací súd je v zmysle ust. § 455 CSP viazaný právnym záverom dovolacieho súdu, ktorý vyjadril vo svojom uznesení z 30.7.2025 sp. zn. 8Cdo/16/2024 v bode 19. uznesenia, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho určujúcej časti, týkajúcej sa započítania sumy 12.447,72 eura a 3.319,39 eura, je potrebné ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Keďže odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zo dňa 30.3.2023 č. k. 6Co/23/2022-636 určil, že poručiť M. M., za svojho života poskytol dcére F. G., peňažný dar vo výške 12.447,72 eura na kúpu rodinného domu v E. a peňažný dar vo výške 3.319,39 eura, a tieto dary sú predmetom započítania do dedičstva po poručiťovi, tak rozhodoval už len v zamietajúcej časti, týkajúcej sa uplatnených súm v takej istej výške, keď predmetom daru nie je iba tá časť daru, pripadajúca na tohto poručiťka, ale dar poskytnutý obdarovanému z majetku patriaceho do BSM, v celkovej hodnote. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti, týkajúcej sa aj druhej polovice darovaných finančných prostriedkov, a to vo výške 12.447,72 eura na kúpu rodinného domu a peňažného daru vo výške 3.319,39 eura potvrdil, pričom tieto dary sú predmetom započítania do dedičstva po poručiťovi, rešpektujúc právny názor dovolacieho súdu.

13.O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa priznal náhradu trov konania v rozsahu 48 %. Žalobkyňa žiadala započítať dar v celkovej hodnote 42476,94 eura. Priznaný bol dar v hodnote 31.534,22 eura, čo v prepočte predstavuje 74 % zo žalovanej istiny. Jej úspech v konaní tak predstavuje 48% .

14. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).